

Når forbruget sker med henblik på formål, som ikke vedrører produktionen af energiprodukter, f.eks. til fremdrift af køretøjer, betragtes dette som en afgifts-udløsende begivenhed, hvorved afgiften forfalder.

Afgiften opkrævet af virksomhedernes eget forbrug af energiprodukter fremstillet af virksomheden selv indtil denne lovs ikrafttræden tilbagebetales efter dansk rets almindelige regler om tilbagebetaling af beløb relagt i urigtig formening om skyld. Det er nu skatteforvaltningsloven, der finder anvendelse i disse tilfælde.

Der skal i den forbindelse henvises til skatteforvaltningsloven (lov nr. 427 af 6. juni 2005), specielt lovens § 32, stk. 1, nr. 1, der vedrører ekstraordinær fastsættelse af afgiftstilsvaret og godtgørelse af afgift.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

§ 32. Uanset fristerne i § 31 kan et afgiftstilsvaret eller en godtgørelse af afgift fastsættes eller ændres efter anmodning fra den afgiftspligtige henholdsvis den godtgørelsesberettigede eller efter told- og skatteforvaltningens bestemmelse, hvis:

1) Hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landsskatteretskendelse eller skatteministerens beslutning efter § 49, 2. pkt., eller en praksisændring er offentliggjort af Skatteministeriet. I disse tilfælde kan genoptagelse foretages til gunst for den afgiftspligtige fra og med den afgiftsperiode, der er helt eller delvis sammenfaldende med den afgiftsperiode, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 5 år forud for underkendelsen af praksis. Tilsvarende kan genoptagelse ske til gunst for den godtgørelsesberettigede vedrørende godtgørelse af afgift, der kunne være gjort gældende fra og med det tidspunkt, der var til prøvelse i den første sag, der resulterede i underkendelse af praksis, eller 5 år forud for underkendelsen af praksis.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at den er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 35B og 35C. Det skal til orientering nævnes, at skatteforvaltningsloven har virkning fra den 1. november 2005, jf. lovens § 62, stk. 2, og samtidig ophæves skattestyrelsesloven (lovbekendtgørelse nr. 868 af 12. august 2004).

Det følger af lovbemærkningerne til § 35C, stk. 1, nr. 1, i L 175 af 12. marts 2003 at, »Særligt på afgiftsområdet spiller EU-retlige regler en betydelig rolle for retstilstanden. Har EF-domstolene således afsagt

en dom, hvorved hidtidig praksis underkendes, vil dette kunne give grundlag for genoptagelse efter den foreslåede bestemmelse i samme omfang, som hvis praksis var underkendt af de nationale domstole. Det vil imidlertid i disse tilfælde ofte ikke være muligt at knytte afgørelsen fra EF-domstolen til en specifik afgiftsperiode. Adgangen til genoptagelse vil herefter i disse tilfælde normalt være at regne fra og med den afgiftsperiode, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet, 5 år forud for EF-domstolens dom.«

Det skal nævnes, at den relevante dom fra EF-Domstolen er C-346/97 »Braathens Sverige AB v. Riksskatteverket« afsagt den 10. juni 1999.

Hvorvidt en virksomhed har et tilbagebetalingskrav afhænger af en konkret vurdering, hvor det bl.a. også vil blive vurderet, hvorvidt afgiften er overvæltet.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at CO₂-afgiften af el nedsættes fra 9 øre pr. kWh til 8,6 øre pr. kWh. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 2

Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 2.

Til nr. 3

Der foretages en konsekvensrettelse som følge af lov nr. 1391 af 20. december 2004 om nedsættelse af visse afgifter på virksomheders ressourceforbrug m.v., hvor afgiften på benzin er omlagt, således at benzin blev pålagt CO₂-afgift på 22 øre pr. liter. Energiafgiften på benzin blev tilsvarende sænket, hvormed den samlede afgiftsbelastning af benzin ikke blev ændret. Ændringen skete som følge af, at biobrændstoffer blev fritaget for CO₂-afgift. Ved en fejl blev der ikke konsekvensændret i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensrettelse af tidligere lovgivning.

Til nr. 5

Ved en fejl er der ikke fuldstændig overensstemmelse mellem formuleringerne af bestemmelserne om godtgørelse af betalt afgift af LPG-gas anvendt til rutekørsel i mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven. Dette rettes der hermed op på, og der er således overensstemmelse mellem formuleringerne i mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven.